

Vánoční dopis 2015

Farního sboru ČCE v Hranicích

Všech se zmocnila bázeň, oslavovali Boha a říkali: „Veliký prorok povstal mezi námi“ a „Bůh navštívil svůj lid“. Lukáš 7:16

Všem ve sboru - bratřím a sestrám, přátelům ...

opět přijměte pozvání ke svátečním bohoslužbám, ke slovu i stolu Páně... zkrátka ke křesťanskému slavení Vánoc. Co jiného můžeme nabídnout, než právě toto. Nabízíme pozvání, církev zve. Církev opět připomíná ten biblický příběh Ježíšova narození - Božího navštívení, aby se na něj nezapomnělo. To navštívení Boží mezi námi duchovně přebývá, někdy se nás dotkne, někdy nás i mine. Záleží také hodně na nás. Na naší ochotě či neochotě pozvání přijmout. A záleží i na naší připravenosti vyjít Božímu navštívení vstříc.

Přijměte tedy toto naše upřímné pozvání a přijďte mezi nás - těšíme se na Vás!

Jménem staršovstva, Pavlína Lukášová, farářka

Bohoslužby v době adventní, během Vánoc a po Novém roce

v Evangelickém kostele na Šromotově náměstí, vždy v neděli v 8.30 hodin

- 29. listopadu - **1. adventní neděle** - f. P. Lukášová - vysluhování Večeře Páně, muzicírování s olomouckým sborem
- 6. prosince - **2. adventní neděle** - slouží Hana Honsnejmanová
- 13. prosince - **3. adventní neděle** - f. M. Zikmund
- 20. prosince - **4. adventní neděle** - f. M. Zikmund - vánoční slavnost s dětmi
- 25. prosince **Boží hod vánoční** s Harmonií (pátek) - vysluhování Večeře Páně - f. P. Lukášová a f. R. Lukáš
- 27. prosince (neděle) - f. Jan Jun z Prostějova
- 3. ledna 2016 (neděle) - f. M. Zikmund - vysluhování Večeře Páně
- 10. ledna 2016 (neděle) - f. P. Lukášová

Lukášovo evangelium 7,16

Všech se zmocnila bázeň, oslavovali Boha a říkali:
„Veliký prorok povstal mezi námi“ a „Bůh navštívil svůj lid“.

Možná to na první pohled nejde poznat, ale verš v úvodu, který jsem vybrala pro vánoční, či štědrovečerní zamyšlení, nepatří vůbec k vánočnímu evangeliu a tudíž ani vůbec nesouvisí s obrázkem na titulní straně. Není to zvolání pastýřů, kteří se tehdy přišli jako první do Betléma podívat na právě narozeného Ježíška. A není to ani zvolání těch třech králů (mudrců), co se přišli Ježíši se svými dary poklonit.

Nejde o příběh narození – tedy radostného a očekávaného vstupu do života, jak si chceme o Vánocích připomínat. Ale právě naopak. Vše začíná smutně. Je to příběh o tom, jak matka pochovává svého syna. Všechno je najednou pryč. Život skončil. Zbývá se jen rozloučit. V takové situaci není prostor pro radost. Je to smutná chvíle, kdy se člověk cítí nejvíce sám, opuštěn. Ten příběh mě neustále oslovuje, protože se na něm asi nejvíce ukazuje to Boží „navštívení“. Jak ten příběh z lidského pohledu začíná smutně a beznadějně, tak nakonec Božím zásahem končí radostně. Je to příběh o vzkříšení, tedy navrácení k životu a končí právě tím veršem: **Všech se zmocnila bázeň, oslavovali Boha a říkali: „Veliký prorok povstal mezi námi“ a „Bůh navštívil svůj lid“.**

Můžete si ten dnešní verš přečíst v kontextu celého příběhu Lukášova evangelia (Lk 7,11-17), ale také nemusíte - můžete si jej klidně nechat ve spojení s vánoční zvěstí o narození Ježíše a nic se nestane.

Proč ale zrovna na Vánoce tento nevánoční příběh o smrti a vzkříšení? Protože takové jsou nakonec i ty naše životy. Jsou to různé příběhy nás všech. Někdo slaví Vánoce v radosti a veselí, že je rodina pohromadě – vždyť dary jsou už připravené, přinesené. A někdo, třeba náš soused vedle kde bydlím, nebo ten, co sedí vedle v kostelní lavici má zase jiný příběh. Vánoce pro něj mohou být smutnou připomínkou, že někoho blízkého ztratil nebo ztrácí. A už není ani třeba koho obdarovat. Někdo jiný může sám na sobě cítit, že mu ubývá sil a uvědomuje si, že to mohou být i jeho Vánoce poslední. Koneckonců, kdo zná svůj čas? Proto nemusí být všem do radosti. Proto nemusí všichni slavit Vánoce stejně. Ale do toho všeho, do těch různých našich příběhů – těch veselých i smutných, může právě teď zaznít stejně povzbudivě ten verš o Božím navštívení.

Bůh nás může „navštívit“ tím, že nám zkříží cestu, možná i naše plány. Má moc nás vzkřísit k životu – dodat novou sílu, naději, víru. Bůh nás může v našem smutečném průvodu nečekaně potěšit. Bůh nám může vnést světlo tam, kde jsme viděli pouze tmu – tam, kde jsme neviděli řešení, najednou můžeme s Boží pomocí spatřovat cestu. Bůh nás může uzdravit duchovně i tělesně. Může nás vytrhnout z bolesti, nemoci a trápení. Ale Bůh nás může i osvobodit z tohoto života a vzít si k sobě. A Bůh nás může konečně probudit, nově zapálit. Bůh nás může i dnes nečekaně navštívit...

Modlitba: Pane Bože, chceme si opět připomínat Tvůj příchod v Ježíši Kristu na tento svět. Prosíme vstup i dnes do našich srdcí svým pokojem a láskou. Potěš svým Duchem zarmoucené, osamocené, lidi bez domova, nemocné. Prosíme, navštiv nás! Otče náš... Amen

Píseň: Dodatek 655 - Tichá noc